

[Willesen.]

presset til det, ligesom han blev presset til at fremkomme med Generalernes Betænkning, men at han vil følge den Anmodning, som jeg ved der staaer store Befolkningsdele bagved, at vi snarest muligt bliver bekendt med dette Forslag, som efter de i Pressen fremkomne Oplysninger synes at tage Sigte paa en Bevogtningsopgave, maa-ske i lidt videre Forstand end den Plan, det ærede Medlem Hr. P. Munch har udarbejdet — herpaa tyder de Oplysninger, det ærede Medlem har givet om de økonomiske Poster. Men det er ganske tydeligt, at det er Bevogtningsprincippet, der ligger til Grund; og det er jo dette Princip kontra Militærprincippet, som Kampen staaer om.

Jeg ønsker at præcisere dette saa skarpt som muligt, for at det kan gaa op for den offentlige Bevidsthed, at det ikke i og for sig i den nuværende politiske Situation er den fulde Afrustning eller Generalernes Forslag, det drejer sig om. Ingen af Delene har Udsigt til at gennemføres. Det, det her drejer sig om, er: Skal vi have noget, der giver sig ud for et Forsvar — noget i Retning af det, den højtærede Forsvarsminister har fremsat Forslag om, men som jeg har paavist er saa langt som muligt fra at være en virkelig Forsvarsordning —, eller skal vi have en Bevogtningsordning, om hvis Detailler der kan være større eller mindre Enighed, og hvorom der kan forhandles, men som bygger paa Bevogtningsprincippet?

Det er i den nuværende forsvarspolitiske Situation i Danmark det, det drejer sig om: en Militærordning eller en Bevogtningsordning. Saaledes er Programmet stillet for Fremtiden i Danmark, og det er ønskeligt, at det gaar op for den offentlige Bevidsthed: Hic Rhodos, hic salta! Her er Stedet, hvor der skal danses; her er det, Afgørelsen skal træffes.

Det er de to Synspunkter, der har Muligheder, det ene for en hensygnende Tilværelse, det andet for en Gennemførelse, der alligevel ikke lader sig forhale og derfor maa ønskes foretaget jo før jo hellere. Det er, hvad det danske Folk skal tage Stilling til. Et Forsvar mod et virkelig regulært Stormagtsangreb er der i Virkeligheden neppe nogen, der tør udføre. At der er nogen, der tænker paa det, det ved jeg, og det vilde være forkert at benægte dette; men jeg tvivler meget stærkt paa, at den højtærede Minister eller nogen af de militære høje Embedsmænd, der har udarbejdet denne Betænkning, i givet Øjeblik vilde tage Ansvar for at sende vore gamle Panserkasser eller vore daarligt bevæbnede Sol-

dater ud imod en stor Flaade eller at udsætte København for et Luft- eller Gasangreb, naar de blev stillet overfor et Ultimatum: I har at bøje jer, ellers er der 200 Flyvemaskiner over Byen om 5—6 Timer. Selv om man fik 5—6 Uger at berede sig i, vilde det være umuligt at gennemføre en Forberedelse, der vilde ikke være det allersvageste Haab om den aller- ringeste Afværgelse.

Derfor er det, vi fra Retsforbundets Side ønsker et kraftigt Bevogtningsværn, der kan gennemføre Bevogtningsopgaverne. Jeg er ikke sikker paa, at disse Bevogtningsopgaver paa Forhaand i det enkelte kan principielt bestemmes, jeg vil mene, at det vil i Grunden være ugørligt og farligt. Men Bevogtningsprincippets indre Væsen er i sig selv tydeligt nok. Vi skal ikke forløfte os paa det uigennemførlige, men paa den anden Side vise vor Villie til indenfor det gennemførliges Grænser at værne vor Neutralitet; og stilles vi overfor et Angreb, der føres med en saadan Styrke, at det vil medføre en total Ødelæggelse enten af Forsvarsberedskabet eller af vore Byer, har vi ikke andet at gøre end en formel Protest, og det er ingen Skam.

Der er ingen Skam i at erkende sin Begrænsning; ikke uden Grund satte de gamle Grækere over Templet i Delphi dette Motto: Kend din Begrænsning, og det maa vi tilraade det danske Militærvæsen i denne Stund.

Den fjerde Realitet, vi maa se paa, er den finansielle Bæreevne. Den finansielle Bæreevne tillader uden Tvivl, at man gennemfører Generalernes Forslag. Men jeg gør opmærksom paa, at det, der egentlig betinger den finansielle Bæreevne, er ikke, hvor mange Penge man kan skrabe sammen ved en eller anden Art Skatter, men Offervillien hos dem, der skal udrede dem. Og jeg vil pege paa det psykologiske Faktum, at Forsvarsdiskussionen herhjemme i de sidste Uger eller Maaned er kommet til at dreje sig om et vist Beløb; nu kan man diskutere, hvorvidt dette Beløb er det rette eller ikke, ogsaa ud fra Bevogtningssynspunktet; men man kan ikke benægte den Kendsgerning, at Diskussionen hæfter sig mere og mere ved det, at dette Beløb er ved paa en underlig Maade at gaa ind i Folks Bevidsthed som et Maksimumsbeløb.

Det er 30 Mill. Kr., der nævnes fra flere Sider, det er antydnet ved flere Møder overfor det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, det er ogsaa antydnet af Socialdemokratiets ærede Ordfører i Gaar, som